



بسم الله الرحمن الرحيم

امت اسلامی

حوادث مصیبت بار عراق اکنون به حدی رسیده است که جا دارد هر انسان مسلمان یا برخوردار از عواطف انسانی را بشدت مصیبت زده و نگران سازد. کشتار کودکان و زنان و غیر نظامیان در تعداد هزاران، اعدام مجروحان، دستگیری افراد بی گناه، ویران کردن خانه ها و مساجد و عبادتگاهها، شکستن حریم خانواده ها که در مقیاس های شگفت آور در فلوجه صورت گرفته، خواب را از چشم ها و راحت را از دلها می زداید. اکنون پس از فلوجه سخن از تکرار فاجعه در موصل و سامرا و بعقوبه و شهرهای دیگر است و این همه جنایت فقط با این بهانه از سوی اشغالگران توجیه می شود که گروهی تروریست در میان مردم اند.

آیا وجود جمعی تروریست در میان مردم - اگر این ادعا که جدا مورد تردید است، راست باشد- مجوز کشتن بیگناهان و بیدرمان گذاشتن مجروحان و بدون آب و غذا رها کردن کودکان است؟ کسانی که لغو حکم اعدام برای جنایتکاران را از افتخارات خود می شمردند چگونه حاضرند اعدامهای دستجمعی بیگناهان را با خونسردی تماشا کنند؟

دولتهای اسلامی و عربی چگونه حاضرند نقش ناظر بی تفاوت ایفا کنند؟ ندای یا للمسلمین خانواده ها و مردم از عراق به گوش میرسد، آیا این به دولتها و ملتها تکلیف نمی کند که حداقل در برابر این ظلم بزرگی که از سوی مستکبرین حربی بر جمعی مسلمان مظلوم می رود، حداقل صدا به اعتراض بلند کنند؟ اینجانب از امت اسلامی در هر یک از نقاط جهان بویژه از دولتها و مجامع و نخبگان مسلمان و عرب انتظار دارم که به وظیفه خود در این دورانی که برای امت اسلامی سرنوشت ساز است عمل کنند.

و لا حول و لا قوة الا بالله

سیدعلی خامنه ای

پنجم شوال 1425 - مصادف با بیست و هشتم آبانماه 1383